

Sprawa C-757/22

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

15 grudnia 2022 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Bundesgerichtshof (Niemcy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

10 listopada 2022 r.

Pozwana i strona wnosząca rewizję:

Meta Platforms Ireland Limited

Powód i druga strona postępowania rewizyjnego:

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände
– Verbraucherzentrale Bundesverband e. V.

BUNDESGERICHTSHOF

POSTANOWIENIE

[...]

Ogłoszone
10 listopada

w dniu:
2022 r.

[...]

[...]

[...]

[...]

w postępowaniu sądowym

Meta Platforms Ireland Limited, [...],

Pozwana i strona wnosząca rewizję,

– [...] –

przeciwko

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale e. V. (zarejestrowany federalny związek organizacji i stowarzyszeń konsumenckich), [...],

Powód i druga strona postępowania rewizyjnego,

– [...] –

I. izba cywilna Bundesgerichtshof (federalnego trybunału sprawiedliwości) [...]

postanowiła:

- I. Postępowanie zostaje zawieszono.
- II. Do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej kieruje się następujące pytanie prejudycjalne w celu wykładni art. 80 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (zwane dalej „RODO”, Dz.U. 2016, L 119, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2018, L 127, s. 2; Dz.U. 2021, L 074, s. 35):

Czy mamy do czynienia z dochodzeniem praw naruszonych „w wyniku przetwarzania” w rozumieniu art. 80 ust. 2 RODO, jeżeli stowarzyszenie ochrony interesów konsumentów opiera swoje powództwo na tym, że prawa osoby, której dane dotyczą, zostały naruszone, ponieważ nie zostały spełnione obowiązki informacyjne, o których mowa w art. 12 ust. 1 zdanie pierwsze RODO w związku z art. 13 ust. 1 lit. c) i e) RODO dotyczące celu przetwarzania danych i odbiorcy danych osobowych?

Uzasadnienie:

- 1 A. Powodem jest Bundesverband der Verbraucherzentralen der Bundesländer (federalny związek organizacji konsumenckich krajów związkowych), wpisany do wykazu upoważnionych podmiotów, o których mowa w § 4 UKlaG (niemieckiej ustawy o powództwach o zaniechanie). Pozwana, mająca siedzibę w Irlandii, Meta Platform Ireland Limited (dawniej Facebook Ireland Limited) prowadzi pod adresem www.facebook.de platformę internetową Facebook, która służy wymianie danych osobowych i innych materiałów. Siostrzana spółka pozwanej, Facebook Germany GmbH, z siedzibą w Niemczech, promuje tam dostępność powierzchni reklamowych na platformie internetowej i wspiera lokalnych reklamodawców będących klientami pozwanej. Kontrahentem reklamodawców w Niemczech jest pozwana. Przetwarza ona również dane niemieckich klientów Facebooka. Spółka dominująca pozwanej i spółki Facebook Germany GmbH ma siedzibę w Stanach Zjednoczonych Ameryki.

- 2 Na platformie internetowej Facebook znajduje się tak zwane centrum aplikacji, w którym pozwana udostępnia swoim użytkownikom między innymi bezpłatne gry dostawców będących osobami trzecimi. Po wejściu do centrum aplikacji w dniu 26 listopada 2012 r. była tam udostępniana gra „The Ville”, przy czym pod przyciskiem „Zagraj teraz” pojawiały się poniższe informacje:

Poprzez kliknięcie „Zagraj w grę” powyżej niniejsza aplikacja otrzymuje:

- Twoje informacje ogólne (?),
- Twój adres e-mail,
- Informacje o Tobie,
- Twoje wiadomości statusowe.

Niniejsza aplikacja może w twoim imieniu zamieszczać posty, w tym stan punktów i inne materiały.

- 3 Ponadto znajdowała się tam informacja:

Jeśli kontynuujesz, wyrażasz zgodę na ogólne warunki handlowe oraz zasady ochrony danych The Ville.

Ogólne warunki handlowe oraz zasady ochrony danych były dostępne za pomocą elektronicznego odnośnika (linku). Tego rodzaju informacje pojawiały się również w przypadku gier „Diamond Dash” oraz „Wetpaint Entertainment” pod przyciskiem „Zagraj teraz”. W przypadku gry „Scrabble” informacje kończyły się zdaniem:

Ta aplikacja może w twoim imieniu zamieszczać posty zawierające wiadomości statusowe, zdjęcia i inne materiały.

- 4 Powód kwestionuje prezentację informacji zamieszczonych w centrum aplikacji pod przyciskiem „Zagraj teraz” jako nieuczciwą w szczególności z punktu widzenia łamania prawa z powodu naruszenia ustawowych wymogów dotyczących uzyskania skutecznej w zakresie ochrony danych zgody użytkownika. Ponadto uważa on, że końcowa informacja przy grze „Scrabble” stanowi nadmiernie niekorzystny dla użytkownika ogólny warunek handlowy.

- 5 Powód wnosi o zakazanie pozwanej pod rygorem zastosowania środków porządkowych:

1. prezentowania – w ramach działań handlowych skierowanych do konsumentów mających stałe miejsce zamieszkania w Republice Federalnej Niemiec – gier w tzw. „centrum aplikacji” na stronie internetowej o adresie www.facebook.com w taki sposób, że konsument poprzez naciśnięcie przycisku typu „Zagraj w grę” wyraża zgodę, by operator gry otrzymywał informacje za pośrednictwem

mediów społecznościowych prowadzonych przez pozwaną o przechowywanych tam danych osobowych, i upoważnia tego operatora do przekazywania informacji (zamieszczania postów) w imieniu konsumenta, co widać na ilustracjach kopii ekranu [niezałączonych w niniejszej sprawie];

2. zawierania w umowach z konsumentami mającymi stałe miejsce zamieszkania w Republice Federalnej Niemiec poniższych postanowień lub postanowień o takiej samej treści dotyczących korzystania z aplikacji (apek) w ramach mediów społecznościowych, jak również powoływania się na postanowienia dotyczące przekazywania danych operatorom gier:

Ta aplikacja może w twoim imieniu zamieszczać posty zawierające wiadomości statusowe, zdjęcia i inne materiały.

- 6 Powód domagał się ponadto od pozwanej zwrotu kosztów wezwania do zaniechania w wysokości 200 EUR wraz z odsetkami. Wniósł on niniejsze powództwo niezależnie od konkretnego naruszenia praw osoby, których dane dotyczą, i bez upoważnienia otrzymanego od takiej osoby.
- 7 Landgericht (sąd krajowy) uwzględnił żądania pozwu (LG Berlin, ZD 2015, 133). Apelacja pozwanej okazała się nieskuteczna (KG, GRUR-RR 2018, 115). Pozwana, w swojej dopuszczonej przez sąd odwoławczy rewizji, o której oddalenie wnosi powód, w dalszym ciągu popiera wniosek o oddalenie powództwa.
- 8 Postanowieniem z dnia 28 maja 2020 r. (I ZR 186/17, GRUR 2020, 896 = WRP 2020, 1182 – App-Zentrum I) izba orzekająca zawiesiła postępowanie i skierowała do Trybunału następujące pytanie prejudycjalne dotyczące wykładni przepisów rozdziału VIII, w szczególności art. 80 ust. 1 i 2 oraz art. 84 ust. 1 RODO, w celu wyjaśnienia stanu prawnego wynikającego z ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, które weszło w życie w trakcie postępowania rewizyjnego i ma znaczenie dla wniosków o zaniechanie mających skutek w przyszłości:

Czy przepisy rozdziału VIII [RODO], w szczególności jego art. 80 ust. 1 i 2 oraz art. 84 ust. 1, stoją na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które – poza uprawnieniami interwencyjnymi organów nadzorczych właściwych w zakresie monitorowania i wykonywania rozporządzenia oraz możliwościami ochrony osób, których dane dotyczą – przyznają z jednej strony konkurentom, a z drugiej strony uprawnionym na mocy prawa krajowego stowarzyszeniom, instytucjom i izbom prawo do występowania w drodze powództwa do sądu cywilnego z powodu naruszenia ogólnego rozporządzenia o ochronie danych niezależnie od naruszenia konkretnych praw poszczególnych osób, których dane dotyczą, i bez upoważnienia otrzymanego od osoby, której dane dotyczą, przeciwko sprawcy, z powodu

naruszenia zakazu stosowania nieuczciwych praktyk handlowych lub naruszenia przepisów o ochronie konsumentów, lub zakazu stosowania bezskutecznych ogólnych warunków handlowych?

- 9 Trybunał wypowiedział się w tej sprawie w wyroku z dnia 28 kwietnia 2022 r. (C-319/20, [...] Meta Platforms Ireland) w następujący sposób:

Artykuł 80 ust. 2 RODO należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, które zezwala stowarzyszeniu ochrony interesów konsumentów na wniesienie do sądu powództwa – w braku udzielonego mu w tym celu upoważnienia i niezależnie od naruszenia konkretnych praw osób, których dane dotyczą – przeciwko domniemanemu sprawcy naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych z powodu naruszenia zakazu stosowania nieuczciwych praktyk handlowych, naruszenia przepisów o ochronie konsumentów lub zakazu stosowania nieważnych ogólnych warunków handlowych, jeżeli odnośne przetwarzanie danych może mieć wpływ na prawa, jakie zidentyfikowane lub możliwe do zidentyfikowania osoby fizyczne wywodzą z tego rozporządzenia.

- 10 B. Z wyroku Trybunału z dnia 28 kwietnia 2022 r. wynika, że będące przedmiotem spornej sprawy przepisy dotyczące legitymacji czynnej zawarte w § 8 ust. 3 pkt 3 UWG (niemieckiej ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji) oraz w § 3 ust. 1 zdanie pierwsze pkt 1 w związku z § 2 ust. 2 zdanie pierwsze pkt 11 UKlaG w zakresie stosowania ogólnego rozporządzenia o ochronie danych należy interpretować zgodnie z prawem Unii z uwzględnieniem wymogów uregulowanych w art. 80 ust. 2 RODO. Kwestia, czy powód, który opiera żądania swojego pozwu na niedopełnieniu obowiązków informacyjnych w zakresie celu przetwarzania danych i odbiorcy danych osobowych, dochodzi naruszenia praw „w wyniku przetwarzania” w rozumieniu art. 80 ust. 2 RODO, zależy od niejednoznacznej interpretacji tego przepisu. Przed rozstrzygnięciem w przedmiocie rewizji strony pozwanej należy zatem ponownie zawiesić postępowanie i uzyskać od Trybunału orzeczenie w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 akapit pierwszy lit. b) i akapit trzeci TFUE.
- 11 I. Sąd odwoławczy słusznie uznał żądania pozwu za zasadne. Dla powodzenia rewizji pozwanej decydujące znaczenie ma zatem to, czy sąd odwoławczy nie dopuścił się błędu co do prawa, przyjmując dopuszczalność powództwa. Dopuszczenie powództwa oznacza założenie, że podmioty kwalifikowane, takie jak stowarzyszenie konsumenckie wnoszące powództwo w spornej sprawie, są po wejściu w życie ogólnego rozporządzenia o ochronie danych uprawnione, zgodnie z § 8 ust. 3 pkt 3 UWG i § 3 ust. 1 zdanie pierwsze pkt 1 UKlaG, do podejmowania działań prawnych w związku z naruszeniami tego rozporządzenia, niezależnie od konkretnego naruszenia praw poszczególnych osób, których dane dotyczą, i bez upoważnienia otrzymanego od osoby, której dane dotyczą – z punktu widzenia naruszenia prawa zdefiniowanego w § 3a UWG, naruszenia prawa ochrony konsumentów w rozumieniu § 2 ust. 2 zdanie

pierwsze pkt 11 UKlaG lub użycia bezskutecznego ogólnego warunku handlowego, o którym mowa w § 1 UKlaG – w drodze powództwa przed sądami cywilnymi (BGH, GRUR 2020, 896 [juris pkt 17–32 i pkt 55–62] – App-Zentrum I).

- 12 II. Legitymacja czynna powoda zależy w spornej sprawie od tego, czy – w rozumieniu art. 80 ust. 2 RODO – twierdzi on w swojej skardze, że wynikające z ogólnego rozporządzenia o ochronie danych prawa osoby, której dane dotyczą, zostały naruszone „w wyniku przetwarzania”.
- 13 1. W swoim postanowieniu odsyłającym z dnia 28 maja 2020 r. izba orzekająca przyjęła, że z przepisów rozdziału VIII ogólnego rozporządzenia o ochronie danych nie można – na podstawie prawa niemieckiego zgodnie z § 8 ust. 3 pkt 3 UWG oraz § 3 ust. 1 zdanie pierwsze pkt 1 UKlaG – wywieść legitymacji czynnej powoda w zakresie jego roszczenia, które w spornej sprawie jest ukierunkowane wyłącznie na obiektywno-prawne egzekwowanie prawa ochrony danych (zob. BGH, GRUR 2020, 896 [juris, pkt 35] – App-Zentrum I). Izba orzekająca przyjęła, że taka legitymacja czynna nie może być oparta ani na art. 80 ust. 1 lub 2 RODO, ani na art. 84 ust. 1 RODO, a z uwagi na brzmienie, kontekst i cel regulacyjny ogólnego rozporządzenia o ochronie danych wątpliwe jest, czy zharmonizowało ono nie tylko przepisy materialne dotyczące ochrony danych osobowych, ale także egzekwowanie praw istniejących na mocy rozporządzenia. Na tym tle izba orzekająca skierowała do Trybunału w trybie postępowania prejudycjalnego pytanie, czy ogólne rozporządzenie o ochronie danych stanowi rozstrzygającą regulację w zakresie czynnej legitymacji procesowej stowarzyszenia, która wyklucza możliwość zastosowania w spornej sprawie przepisów § 8 ust. 3 pkt 3 UWG i § 3 ust. 1 zdanie pierwsze pkt 1 UKlaG (BGH, GRUR 2020, 896 [juris pkt 33–54] – App-Zentrum I).
- 14 Trybunał, odstępując od poglądu wyrażonego przez izbę orzekającą w postanowieniu odsyłającym (BGH, GRUR 2020, 896 [juris pkt 37, a także pkt 60 i 62] – App-Zentrum I), orzekł jednak, że legitymacja czynna powoda może wynikać z art. 80 ust. 2 RODO (wyrok Trybunału, [...] pkt [5]9 [...] – Meta Platforms Ireland). Trybunał przyjął, że przepis ten daje państwom członkowskim zakres uznania w odniesieniu do jego wprowadzenia w życie. Aby można było wnieść przewidziane w art. 80 ust. 2 RODO powództwo przedstawicielskie, państwa członkowskie powinny skorzystać z przyznanego im przez ten przepis uprawnienia do ustanowienia w ich prawie krajowym takiego sposobu reprezentowania osób, których dane dotyczą (zob. wyrok Trybunału, [...] pkt 59 [...] – Meta Platforms Ireland).
- 15 Na podstawie orzeczenia Trybunału należy zatem zbadać, czy istotne w spornej sprawie przepisy § 8 ust. 3 pkt 3 UWG i § 3 ust. 1 zdanie pierwsze pkt 1 UKlaG wpisują się w ramy zakresu uznania przysługującego każdemu państwu członkowskiemu na podstawie art. 80 ust. 2 RODO. Ten zakres uznania musi być ustalany w drodze wykładni, z uwzględnieniem brzmienia art. 80 ust. 2 RODO, jak również systematyki i celów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych

(wyrok Trybunału, [...] pkt 62 [...] – Meta Platforms Ireland). Zapewniona państwowym członkowskich przez art. 80 ust. 2 RODO możliwość ustanowienia mechanizmu powództwa przedstawicielskiego przeciwko domniemanemu sprawcy naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych wiąże się z szeregiem wymogów w kwestii podmiotowego i przedmiotowego zakresu zastosowania (zob. wyrok Trybunału, [...] pkt 63 [...] – Meta Platforms Ireland). W niniejszej sprawie spełnione są wymogi dotyczące zakresu podmiotowego. Wątpliwe jest jednak, czy z uwagi na treść przedmiotowych roszczeń pozwu w pełni spełnione są również wszystkie wymogi dotyczące zakresu przedmiotowego art. 80 ust. 2 RODO.

- 16 2. Przyznana powodowi na podstawie § 8 ust. 3 pkt 3 UWG i § 3 ust. 1 zdanie pierwsze pkt 1 UKlaG legitymacja czynna mieści się w zakresie podmiotowym zastosowania art. 80 ust. 2 RODO. Jako stowarzyszenie ochrony interesów konsumentów powód spełnia wymogi art. 80 ust. 1 RODO dotyczące posiadania legitymacji czynnej przez instytucję, organizację lub stowarzyszenie nienastawione na zysk (zob. wyrok Trybunału, [...] pkt 65 i 79 [...] – Meta Platforms Ireland).
- 17 3. Nie można w niniejszej sprawie rozstrzygnąć w sposób niebudzący wątpliwości, czy wymogi art. 80 ust. 2 RODO, decydujące o zakresie przedmiotowym, zostały całkowicie spełnione.
- 18 a) Uznaniu legitymacji czynnej powoda nie stoi na przeszkodzie fakt, że wniósł on powództwo niezależnie od konkretnego naruszenia konkretnych praw osoby, których dane dotyczą, i bez upoważnienia otrzymanego od takiej osoby (zob. BGH, GRUR 2020, 896 [juris pkt 7] – App-Zentrum I; wyrok Trybunału, [...] pkt 36 [...] – Meta Platforms Ireland). Prawdą jest, że przedmiotem żądania pozwu jest wyłącznie abstrakcyjna kontrola sposobu prezentowania centrum aplikacji przez pozwaną pod kątem obiektywno-prawnego standardu prawa ochrony danych (na temat żądania pozwu w spornej sprawie zob. BGH, GRUR 2020, 896 [juris, pkt 62] – App Centre I). Trybunał orzekł już jednak, że od podmiotu w rozumieniu art. 80 ust. 2 RODO nie można wymagać, aby uprzednio zidentyfikował indywidualnie osobę, której konkretnie dotyczy przetwarzanie danych, które ma być sprzeczne z przepisami RODO. Pojęcie „osoby, której dane dotyczą”, w rozumieniu art. 4 pkt 1 RODO obejmuje nie tylko „zidentyfikowaną osobę fizyczną”, ale również „możliwą do zidentyfikowania osobę fizyczną”, czyli osobę fizyczną, którą można bezpośrednio lub pośrednio zidentyfikować na podstawie identyfikatora takiego jak w szczególności nazwisko, numer identyfikacyjny, dane o lokalizacji lub identyfikator internetowy. W tych okolicznościach wskazanie kategorii lub grupy osób, których dotyczy takie przetwarzanie, może być wystarczające dla celów wniesienia takiego powództwa przedstawicielskiego (zob. wyrok Trybunału, [...] pkt 68 i nast. – Meta Platforms Ireland). Użytkownicy platformy internetowej Facebook, do których skierowane były komunikaty w centrum aplikacji, którzy byli zainteresowani zagranicą w oferowaną tam grę i w związku z tym mogli potencjalnie zadeklarować zgodę na przetwarzanie swoich danych osobowych poprzez naciśnięcie przycisku

„Zagraj teraz”, są możliwymi do zidentyfikowania osobami fizycznymi w powyższym rozumieniu.

- 19 b) Ponadto zastosowaniu art. 80 ust. 2 RODO nie stoi na przeszkodzie fakt, że powód, podnosząc naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych konsumentów, jednocześnie powołuje się na naruszenie innych przepisów o ochronie konsumentów lub o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom handlowym (zob. wyrok Trybunału, [...] pkt 66 i pkt 77–82 [...] – Meta Platforms Ireland).
- 20 c) Artykuł 80 ust. 2 RODO wymaga również, aby wnoszące powództwo stowarzyszenie twierdziło, że wynikające z ogólnego rozporządzenia o ochronie danych prawa osoby, której dane dotyczą, zostały naruszone „w wyniku przetwarzania”. Nie jest jasne, czy w okolicznościach spornej sprawy warunek ten został spełniony. Pytanie prejudycjalne służy wyjaśnieniu wymogów prawnych, jakie należy spełnić w tym kontekście.
- 21 aa) Pytanie prejudycjalne nie zostało do tej pory wyjaśnione w wyroku Trybunału z dnia 28 kwietnia 2022 r., Meta Platforms Ireland, wydanym w ramach niniejszego sporu. W swoim wyroku Trybunał nie zawarł żadnych rozważań co do warunków, które muszą być spełnione w prawie Unii, aby można było uznać, że wynikające z ogólnego rozporządzenia o ochronie danych prawa osoby, której dane dotyczą, zostały naruszone „w wyniku przetwarzania”.
- 22 bb) Wykładnia pojęcia naruszenia prawa „w wyniku przetwarzania” w rozumieniu art. 80 ust. 2 RODO nie jest wolna od wątpliwości. Nie jest chociażby jasne, w jakich okolicznościach należy przyjąć „przetwarzanie”, a w szczególności czy istnieje ono w przypadku będącego przedmiotem sporu naruszenia obowiązku informacyjnego (zob. w tej kwestii pkt 27–31). Nawet jeśli należy tu udzielić odpowiedzi twierdzącej, powstaje pytanie, czy do naruszenia dochodzi „w wyniku” przetwarzania w rozumieniu art. 80 ust. 2 RODO (zob. w tej kwestii pkt 32–34).
- 23 (1) Zgodnie z art. 4 pkt 2 RODO „przetwarzanie” oznacza operację lub zestaw operacji wykonywanych na danych osobowych w sposób zautomatyzowany lub niezautomatyzowany, taką jak zbieranie, utrwalanie, organizowanie, porządkowanie, przechowywanie, adaptowanie lub modyfikowanie, pobieranie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie poprzez przesłanie, rozpowszechnianie lub innego rodzaju udostępnianie, dopasowywanie lub łączenie, ograniczanie, usuwanie lub niszczenie. Z brzmienia tego przepisu, a w szczególności z wyrażenia „[każdą] operację”, wynika, że prawodawca Unii zamierzał nadać pojęciu „przetwarzania” szeroki zakres. Taką wykładnię potwierdza niewyczerpujący charakter czynności wymienionych we wspomnianym przepisie, wyrażony poprzez użycie sformułowania „taką jak”. (wyrok Trybunału z dnia 24 lutego 2022 r., C-175/20, [...] pkt 35 -Valsts ienēmumu dienests).

- 24 (2) W przedmiotowej sprawie należy wziąć pod uwagę, że powód zarzuca pozwanej naruszenie obowiązku informowania o celu i zakresie zgody użytkownika na przetwarzanie danych osobowych tego użytkownika (BGH, GRUR 2020, 896 [juris pkt 19] – App-Zentrum I; wyrok Trybunału, [...] pkt 35 [...] – Meta Platforms Ireland).
- 25 Przedmiotem powództwa jest prezentowanie gier w „centrum aplikacji” umieszczonym na platformie internetowej pozwanej oraz wskazanie, że aplikacja jest uprawniona do publikowania w imieniu użytkownika pewnych dotyczących go informacji prywatnych (wyrok Trybunału, [...] pkt 35 [...] – Meta Platforms Ireland). Powód wniósł powództwo niezależnie od konkretnego naruszenia praw do ochrony danych osoby, której dane dotyczą i bez upoważnienia otrzymanego od takiej osoby (BGH, GRLIR 2020, 896 [juris pkt 7] – App-Zentrum I); wyrok Trybunału, [...] pkt 36 [...] – Meta Platforms Ireland).
- 26 Przedmiotem powództwa nie jest zatem kwestia, czy pozwana narusza prawa do ochrony danych osobowych użytkownika w momencie, gdy naciska on w centrum aplikacji przycisk „Zagraj teraz” czy „Zagraj w grę” i tym samym ewentualnie uruchamia przetwarzanie jego danych osobowych. Podobnie nie jest sporne, czy zautomatyzowane procesy dotyczące danych osobowych użytkownika, które mają miejsce po naciśnięciu takiego przycisku, naruszają prawa użytkownika do ochrony danych osobowych.
- 27 (3) W ocenie izby orzekającej brak jest jednoznacznej odpowiedzi na pytanie, czy naruszenie w spornej sprawie obowiązku wynikającego z art. 12 ust. 1 zdanie pierwsze, art. 13 ust. 1 lit. c) i e) RODO do udzielenia osobie, której dane dotyczą, informacji o celu przetwarzania danych i odbiorcy danych osobowych w zwartej, przejrzystej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie, jasnym i prostym językiem (zob. BGH, GRUR2020, 896 [juris pkt 30] – App-Zentrum I) mieści się w zakresie pojęcia przetwarzania w rozumieniu art. 4 pkt 2 RODO.
- 28 „Przetwarzanie” może, zgodnie z literalnym brzmieniem, wymagać bezpośredniego lub co najmniej pośredniego oddziaływania na dane osobowe [...] [literatura]. „Operacja” w rozumieniu art. 4 pkt 2 RODO zdaje się zakładać czynność, która powoduje, że coś się dzieje z danymi lub ma miejsce jakieś postępowanie z danymi, a zatem najprawdopodobniej nie obejmuje obowiązków informacyjnych w związku z uzyskaniem zgody na zamierzone późniejsze wykorzystanie danych [...] [literatura]. Kontekst regulacyjny mógłby również przemawiać przeciwko włączeniu obowiązków informacyjnych do pojęcia przetwarzania. Obowiązki administratora w zakresie informowania o celu i zakresie przewidywanego przetwarzania danych dotyczą etapu poprzedzającego faktyczne przetwarzanie danych osobowych.
- 29 Z drugiej strony Trybunał, przyjmując, iż pojęcie przetwarzania należy interpretować szeroko, uznał za objęte ochroną również operacje, które jedynie „rozpoczynają” zbieranie danych, a więc proces wyraźnie uznany przez prawodawcę Unii za przykład przetwarzania (wyrok Trybunału, pkt 37 (...) –

Valsts ieņēmumu dienests). Stan faktyczny będący przedmiotem niniejszego sporu mógłby być z tym równoważny, ponieważ zakwestionowane w pozwie prezentowanie centrum aplikacji dawało użytkownikowi możliwość bezpośredniego uruchomienia operacji przetwarzania poprzez zwykłe kliknięcie na przycisk, co skutkowało przetwarzaniem jego danych osobowych bez żadnych dalszych kroków pośrednich.

- 30 Za szeroką interpretacją przemawiać może również cel ogólnego rozporządzenia o ochronie danych polegający na zapewnieniu skutecznej ochrony podstawowych praw i wolności osób fizycznych, a także między innymi na zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony prawa każdej osoby do ochrony dotyczących jej danych osobowych (zob. wyrok Trybunału, [...] pkt 73 [...] – Meta Platforms Ireland).
- 31 Za szeroką interpretacją mogłoby przemawiać także to, że zgodnie z art. 13 ust. 1 RODO administrator danych musi spełnić obowiązek informacyjny będący przedmiotem sporu „podczas pozyskiwania” danych osobowych. Ze względu na to, że informacje, które należy przekazać, mają służyć osobie, której dane dotyczą, jako podstawa do podjęcia decyzji o wyrażeniu zgody lub wyrażenia sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych, a cel ten nie zostałby osiągnięty, gdyby osoba ta otrzymała informacje dopiero po rozpoczęciu zbierania danych, informacje powinny być przekazane przed rozpoczęciem przepływu danych [...] [literatura]. Sugeruje to, że prawodawca Unii przyjął szerokie pojęcie zbierania, które obejmuje również sytuację mającą w sensie technicznym miejsce przed rozpoczęciem zbierania danych.
- 32 (4) Nawet jeśli będący przedmiotem sporu obowiązek informacyjny mieści się w pojęciu „przetwarzania” w rozumieniu art. 4 pkt 2 RODO, powstaje dalsze pytanie, czy podnoszone przez powoda w spornej sprawie naruszenie następuje „w wyniku” przetwarzania w rozumieniu art. 80 ust. 2 RODO.
- 33 Sformułowanie „w wyniku” mogłoby wskazywać, że zakres uznania przyznany państwom członkowskim w art. 80 ust. 2 RODO rozciąga się jedynie na ustanowienie prawa do wniesienia powództwa przedstawielskiego w celu dochodzenia praw z tytułu naruszenia praw osoby, której dane dotyczą, wynikających z ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, które jest rezultatem operacji przetwarzania danych w rozumieniu art. 4 pkt 2 RODO, a zatem następuje po takiej operacji.
- 34 Natomiast cel ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, jakim jest zapewnienie skutecznej ochrony podstawowych wolności i praw osób fizycznych, a w szczególności wysokiego poziomu ochrony prawa każdej osoby do ochrony dotyczących jej danych osobowych (zob. wyrok Trybunału, [...] pkt 74 [...] – Meta Platforms Ireland), zdawałby się przemawiać za rozszerzeniem prawa do wniesienia powództwa przedstawielskiego również na przypadek naruszenia obowiązku wynikającego z art. 12 ust. 1 zdanie pierwsze, art. 13 ust. 1 lit. c) i e) RODO, aby zapewnić informacje o celu przetwarzania danych i odbiorcy danych

osobowych w zwięzłej, przejrzystej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie, jasnym i prostym językiem. W tym względzie należałoby znowu uwzględnić, że ten obowiązek informacyjny tworzy również podstawy dla udzielania zgody przez osobę, której dane dotyczą, jako główny wymóg legalności przetwarzania danych osobowych zgodnie z art. 6 ust. 1 zdanie pierwsze lit. a) RODO.

- 35 III. Z ostrożności izba orzekająca wskazuje, że pytanie sformułowane w jej postanowieniu odsyłającym z dnia 28 maja 2020 r. mogłoby, co najmniej analogicznie, pojawić się ponownie w przypadku udzielenia przez Trybunał na przedstawione pytanie prejudycjalne odpowiedzi, zgodnie z którą legitymacja czynna w spornej sprawie nie może być skutecznie oparta na art. 80 ust. 2 RODO.

[...]

DOKUMENT ROBOCZY